

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.003/2014/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Denich Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Denich Ágnes ügyvéd, ügyvédi iroda címe) által képviselt felperes neve (felperes címe, Cg....) felperesnek - a Tóth és Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tóth Tamás Zsolt ügyvéd, ügyvédi iroda címe) által képviselt alperes neve (alperes címe, Cg...) alperes ellen 55 262 881 Ft villamos energia szolgáltatásból eredő mennyiségi eltérés ellenértéke és járulékai megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2013. október 21. napján kelt 25.G.../2012/56. számú ítélete ellen az alperes részéről 57. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékhatalóság külön felhívására - 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) forint állam által előlegezett fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 (tizenöt) napon belül 702 310 (hétszázkettőezer-háromszáztíz) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes elosztó hálózati engedélyesként 2008. év óta elosztói szolgáltatás nyújtására vonatkozó folyamatos jogviszonyban állt az alperessel, mint villamos-energia kereskedővel. A felperes 2011. április 8. napján, 2011. május 2-i fizetési határidővel bocsátotta ki a ... számlaszámú, bruttó 55 262 881 Ft összegű számláját az alperessel szemben a 2010. évi mennyiségi eltérés tekintetében. A számlához mellékelte azt a számlaanalitikát, amelyben kimutatta a 2010. március, április, május, június, július, szeptember és október hónapi túlfogyasztásból eredő mennyiségi eltérést, összesen 1 729 397 kWh-ban, melynek egységárát 25,564 kwh/Ft egységárral számolta el. Az egységár a felperes által alkalmazott 23,24 kWh/Ft veszteség-beszerezési átlagár 110 %-a.

Az alperes 2011. április 19. napján, 2011. április 29-i fizetési határidővel bocsátotta ki a felperessel szemben a .../... számlaszámú bruttó 5 721 984 Ft összegű „mennyiségi eltérés 2010.01.01. - 2010.12.31.” megnevezésű számláját, melyhez csatolt teljesítésigazolás szerint 2010. január, február, augusztus, november és december hónapokban összesen 281 386 kWh alulfogyasztás keletkezett, az egységárat pedig az alperes 16,268 kWh/Ft összegben, a felperes elosztói engedélyes veszteség-beszerzési átlagárának 70 %-ában határozta meg.

A felperes az alperes által kibocsátott számlát teljesítette, ezzel szemben az alperes a felperes számláját a 2011. július 13. napján kelt írásbeli nyilatkozatában megkifogásolta. A felek közötti jogviszonyra írásbeli szerződéses megállapodás hiányában a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (VET), a végrehajtásáról szóló 273/2007. (X.19.) Kormányrendelet (Vhr.), az Elosztói Szabályzat és annak mellékletei irányadóak.

A felperes, mint jogosult kérelmére kibocsátott fizetési meghagyással szemben az alperes, mint kötelezett által benyújtott ellentmondás folytán perré alakult eljárásban hozott fellebbezett ítéletében az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperes részére 15 napon belül 55 262 881 Ft-ot és ezen összegnek 2011. május 3. napjától a kifizetés napjáig, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékével megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 8 748 635 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes 2010. év folyamán folyamatosan küldte az alperes részére a felhasználóira vonatkozó mérési eredményeket MSCONS üzenet formájában. Az üzenetek elküldésének módját az Elosztói Szabályzat 31. számú melléklete szabályozza, e szerint az elküldés módja az üzenetnek egy, az elosztó által üzemeltetett SFTP központi szerverre történő kihelyezése a küldő fél által, ahonnan a fogadó fél (a címzett) le tudja tölteni. A felperes által az alperes számára megküldött MSCONS üzenetek adattartalma megegyezett az elosztói szabályzatban foglalt előírásokkal.

Az MSCONS üzeneteken kívül a felperes 2011. augusztus 23. napján e-mailben Excel fájlban adott kimutatást az alperesnek a felhasználók mérési eredményeiről, 2012. május 13. napján szintén e-mailben küldött kimutatást a 2007. január 1. és 2012. március 12. közötti felhasználói elszámolásokról, mérési eredményekkel és villamos energia fogyasztási adatokkal, valamint 2012. május 23. és 2012. június 5. napja között több körben kerültek kiküldésre az egyes mérési pontokra vonatkozó igazolások, melyek tartalmazzák az adott időszak tényfogyasztásait is.

Az elsőfokú bíróság a felek közös indítványára eseti szakértőként dr. T.A.-t, valamint az E. Zrt-t rendelte ki. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a szakértők között érdemi véleménykülönbség merült fel abban a kérdésben, hogy a felperes által kiküldött MSCONS üzenetek alapján az alperes el tudott-e számolni a felhasználóival, vagy sem.

Az elsőfokú bíróság az E. Zrt. szakvéleményét fogadta el, melyet K.T. szóbeli meghallgatása során ellentmondásmentesen fenntartott, mivel az MSCONS üzenetek, az

azokhoz kapcsolódó tételes analitika, a felperes által az alperes részére kiállított teljesítési igazolás, az alulfogyasztásból fakadó mennyiségi eltérésről készült számla, valamint a per tárgyát képező számla, illetve az e-mailváltások vizsgálata után kellően megindokolt.

Az elsőfokú bíróság a VET, a Vhr., az Elosztói Szabályzat és annak mellékletei irányadó rendelkezéseinek megjelölése mellett azt állapította meg, hogy a felperes az adatszolgáltatásnak az Elosztói Szabályzatban foglaltak szerint a szükséges adatokat tartalmazó XML-fájl MSCONS formátumban eleget tett. A mennyiségi eltérés után fizetendő ellenértéket a 2010. évre elismert veszteség-beszerzési átlagáránál (23,7 Ft/kWh) alacsonyabb összegben (23,24 Ft/kWh) számolta el, ezért az alperest a 2010. évi mennyiségi eltérés ellenértékeként 55 262 881 Ft megfizetésére kötelezte. A késedelembe esés időpontjától kezdődően a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 301/A. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest késedelmi kamat megfizetésére, és pervesztességéhez igazodóan a polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján a felperes perköltségének viselésére.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltségviselésre kötelezését kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, alperes perköltségviselésre kötelezését kérte.

Tekintettel arra, hogy a peres felek tárgyalás tartását nem kérték, az ítélet a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés alaptalan.

Az alperes a fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, ezért jogszabálysértő, megalapozatlan jogkövetkeztetést vont le. Az alperes fellebbezésében a polgári perrendtartás konkrét jogszabályi rendelkezését nem jelölte meg, ennek ellenére megállapítható, hogy fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Pp. 206. § (1) és 182. § (3) bekezdését sérti.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. 182. § (3) bekezdése rendelkezik úgy, ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. Ha a bíróság a bizonyítást hivatalból rendelte el [164. § (2) bek.], szükség szerint hivatalból jogosult új szakértő kirendelésére is.

Az elsőfokú bíróság - az alperesi fellebbezési érveléssel egyezően - a felperesi kereseti kérelem jogalapja és összecszerúsége vonatkozásában azt állapította meg, hogy a bizonyítási kötelezettség a felperest, mint a bizonyításra kötelezett felet terheli. Az alperes álláspontja szerint a szakértői bizonyítás nem foglalt állást az alperesi védekezés egésze vonatkozásában, ennek oka pedig az, hogy a felperes a perben nem tett megfelelő indítványt.

Az alperes fellebbezési érvelésével szemben megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által 2012. október 5. napján tartott tárgyaláson a peres felek jogi képviselői együttes kérelmet terjesztettek elő, mind a perben kirendelni kért szakértők személyére, mind pedig a szakértőkhöz intézendő kérdésekre (9/F/1 sorszám alatt csatolt előkészítő irat). Az elsőfokú bíróság a feltenni indítványozott kérdéseket a tárgyaláson pontosította, és ennek figyelembevételével kérte a szakértőktől az előzetes munkatervet (12. számú végzés), valamint rendelte el a szakértői bizonyítást (19. számú végzés).

Az Elosztói Szabályzat (ESZ) 8.5.4.5. pontja szerint az adatszolgáltatás formátuma az XML fájl MSCONS formátumban (lásd: 27. számú melléklet). A 27. számú melléklet a magyar villamos energia piac mennyiségi analitikáinak küldésére használt MSCONS formátum leírását tartalmazza.

A szakértői bizonyítás kiterjedt arra, hogy a felperes 2010. évben az MSCONS üzeneteket kiküldte-e a mellékletben meghatározott adatokkal az alperes részére, az adattartalom megegyezett-e az ESZ előírásaival, a kiküldött adatok alapján az alperes el tudott volna-e számolni a felhasználókkal, a mennyiségi eltérés címén összecszerúen megalapozott-e a felperes követelése a 2010. évi elosztói szolgáltatás alapján.

Az ESZ 8.4.4.4. pontja szerint a mennyiségi eltérésre vonatkozóan - eltérő megállapodás hiányában - az elosztói engedélyes havonta köteles elszámolni az elosztói területén lévő profilozott felhasználókkal rendelkező kereskedőkkel, a kereskedelmi szabályzatban rögzítettek szerint. Az elszámolandó mennyiség az adott hónapban elszámolt, csatlakozási pontonként megállapított mennyiségi eltérések összegeként áll elő.

Az E. Zrt. a 2013. április 8. napján kelt szakvéleményében válaszát a bíróság által feltett valamennyi kérdésre megadta, azokat részletesen indokolta. Dr. T.A. szakértő az elszámolás keretében kifejtett eltérő álláspontja ellenére maga is megállapította, hogy a felperes rendszeresen küldött MSCONS állományokat 2010. évben az alperes részére, ezek az üzenetek megfelelnek az ESZ 27. számú mellékletében meghatározott formátumnak. Megállapította azt is, hogy az MSCONS üzenetek adattartalma formálisan megegyezik az ESZ előírásaival. Dr. T.A. szakértő - a felperes ellenkérelmében foglaltakkal egyezően - a bíróságnak arra a kérdésére, mely szerint a mennyiségi eltérés címén összecszerúen megalapozott-e a felperes 55 262 881 Ft összegű követelése az alperessel szemben a felperes 2010. évi elosztói szolgáltatás alapján, választ nem adott.

A két szakértő együttes meghallgatása, az E. Zrt. által a felperes informatikai rendszerének vizsgálatán alapuló véleménye figyelembevételével az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1)

bekezdése szerinti jogkörét nem sértette meg azzal, hogy az eltérés tekintetében az E. Zrt. szakvéleményét fogadta el.

Nincs arra adat, hogy a 2010. évet megelőző időszakban a feleknek az elszámolás során követett eljárása eltérő lett volna. Az alperes által felperessel szemben alulfogyasztás miatt kibocsátott számla kiállítására is azonos elszámolási mód alapján került sor, így - a felperes fellebbezési ellenkérelmében tett előadásával egyezően - az alperes kellő indokkal nem szolgált arra, hogy ugyanazon elszámolási módot miért fogadja el abban az esetben, amikor ez a felperes fizetési kötelezettségét eredményezi, és miért nem fogadja el akkor, amikor az elszámolás eredménye az alperes számára jelent fizetési kötelezettséget.

Az Elosztói Szabályzat 8.5.4.3. pontjában foglaltak szerint az elszámolás a rendszerhasználónak a hálózathasználati szerződésben rögzített gyakoriságú (általában éves) rendszeres leolvasása után, kereskedő- és mérlegkör váltásakor, valamint a rendszerhasználó megszűnésekor történik meg.

A felek között, a köztük 2008-tól fennálló jogviszonyban egy év viszonylatában történt meg a mennyiségi eltérésre vonatkozó elszámolás is, azaz a felek által követett szerződési gyakorlatnak megfelelően állította ki a felperes a mennyiségi eltérésre vonatkozó 2011. április 8-i számláját. A számlához tartozó analitika szerint azonban a felperes a mennyiségi eltérést havonkénti összesítéssel számolta el, így a mennyiségi eltérés számítása, elszámolása tekintetében megvalósult a havi elszámolás. Ebből eredően a kereseti követelés összegszerűségét érintő alperesi kifogások tekintetében is az elsőfokú bíróság a tényállást kellőképpen tisztázta. Az alperes által az induló- és záró mérőóra-állásokkal, a fogyasztási helyekkel, az időszakokkal, az adatsorok hibás, illetőleg nem beazonosítható adataival kapcsolatos kifogásai - a felperes ellenkérelmében foglaltakkal egyezően - nem kellően konkrétak, a rendszer egészének - a szakértői bizonyítással igazolt - szabályos működését nem cáfolják. Az Elosztói Szabályzat mellékleteinek közzétételével kapcsolatos alperesi álláspont pedig a perbeli jogvita elbírálásánál irreleváns.

Mindezek alapján az ítéletábra azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az alperes fellebbezésében állított okból nem törvénysértő, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

Az alperesnek az elsőfokú bíróság illetékfeljegyzési jogot engedélyezett, fellebbezése eredménytelensége folytán az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 16/A. § (1) bekezdésének utaló szabálya szerint alkalmazandó 13. § (2) bekezdése alapján az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű, azaz 2 500 000 Ft összegű fellebbezési eljárási illeték megfizetésére köteles.

A pervesztes alperes köteles megtéríteni a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján pernyertes felperes másodfokú perköltségét. A felperes másodfokú perköltségét az ítéletábra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) - b.) pontjai, 3. § (5) és (6) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján megközelítőleg a pertárgyérték 1 %-ában, azaz 553 000 Ft-ban és általános forgalmi adó összegében állapította meg.

Debrecen, 2014. március hó 20. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Dr. Görög Attila sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hiteléül:

Kiadó